

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Jegyzőkönyv

Az Országos Erdészeti Egyesület igazgatóválasztmányának Budapesten 1935. évi március hó 14-én az Egyesület székházában tartott rendes üléséről.

Megjelentek: báró Waldbott Kelemen elnök, gróf Teleki József alelnök, Biró Zoltán ügyvezető, Ajtay Jenő, dr. Ajtai Sándor, gróf Andrassy Sándor, Beyer Jenő, Czillinger János, gróf Esterházy Móric, Fiedler Jenő, Kallivoda Andor, Karsai Károly, gróf Keglevich Gyula, gróf Mailáth György, Molcsány Gábor, Nagyszalánczy Brunó, Papp Béla, Rimler Pál, Véssei Mihály, Vuk Gyula választmányi tagok és Lengyel Sándor segédtitkár.

Báró Waldbott Kelemen elnök: üdvözlöm a megjelenteket és az igazgatóválasztmánynak a mai napra kitűzött ülését megnyitom.

Megállapítom, hogy a választmányi ülés határidejéről a tag Urak írásos meghívóval nyertek értesítést és, hogy az ülés a megjelentek számára való tekintettel határozatképes.

A jegyzőkönyv hitelesítésére gróf Mailáth György és Ajtay Jenő választmányi tag Urakat kérem fel.

Távolmaradásukat kimentették: gróf Festetich Kristóf, Földváry Miksa, Huszár Tibor, Ivanich Ferenc, Matusovits Péter, herceg Montenuovo Nándor, Osztrólczy Miklós, őrgróf Pallavicini Alfonz Károly, Papp-Szász Tamás, Pászthory Ödön, Roth Gyula, Schenkengel László, Takács Zsigmond, Urbánfy Ignác, Walla Ferenc, Zügn Nándor választmányi tag urak.

Az utolsó választmányi ülésünk óta a törvényhozás felsőháza is letárgyalta az új erdőtörvényjavaslatot és változtatás nélkül fogadta el azt a tervezetet, amely a képviselőházban, mint az érdekeltek egyöntetű megállapodása, ment keresztül.

Csak a szentesítés van tehát már hátra, hogy a tervezet, amiért az Egyesület annyit küzdött, törvényerőre emelkedjék, biztosítva a haladás útját s egyúttal azt a szilárd alapot, amelyre a jövő erdőgazdaságot felépíteni lehet.

Erősen hiszem, hogy a végrehajtási utasítás megalkotásánál ugyanazt az egyetértésre való törekvést és ugyanazt a megértést fog-

juk tapasztalni a kormányzati tényezők részéről, amiben a törvény-tárgyalás során részünk volt.

Az időközben lezajlott kormányválság megakadályozta azt, hogy az erdőgazdaság egyik legégetőbb és legfontosabb kérdésében, a tarifakedvezmények dolgában végleges döntést tudtunk volna elérni.

A miniszterközi tárgyalások nagyon elhúzódtak úgy, hogy a kedvezmény lejárta előtt már nem is maradt idő az érdekeltség meghallgatására.

Igy jött létre az átmeneti megoldás, hogy a kedvezményeket egyelőre az április hó végéig terjedő két hónapra meghosszabbították.

Reméljük, hogy ez alatt az idő alatt módunkban lesz a végleges megoldást az erdőgazdaság érdekeinek megfelelően keresztülvinni.

A gazdasági törvénytervezetre vonatkozólag megérkezett az OMGE értesítése, amely szerint a szolgálati viszony szabályozására és a gazdasági kamara megalakítására vonatkozó tervezeteket maga a gazdasági érdekeltség is elejtette és csupán a nyugdíjbiztosítás szükségességére mutatott rá a kormányzatnál.

Ilyenformán a bizottsági tárgyalások, amelyekre a kiküldötteit Egyesületünk is megnevezte, majd csak akkor lesznek esedékesek, amikor a nyugdíjbiztosításra vonatkozó javaslatot a minisztérium újból kiadja az érdekeltségeknek.

Egyébként erre a kérdésre az ügyvezető Úr is ki fog térni jelentésében.

Súlyos csapás érte ez alatt az idő alatt nemcsak Egyesületünket és az igazgatóválasztmányt, de az egész magyar erdőszettet Péch Kálmán ny. helyettes államtitkár, Egyesületünk választmányi tagjának elhunytával.

Mindnyájan ismerjük azokat a nagyon messzemenő és értékes szolgálatokat, amelyeket ő a magyar erdőgazdaságnak, különösen a 1918. évi XIX. törvénycikk végrehajtása körül tett s nagyon fogjuk érezni a hiányát annak az önzetlen és odaadó támogatásnak, amelyben Egyesületünk és az erdőgazdaság ügyeit állandóan részesítette.

Tisztelettel javasolom, hogy az igazgatóválasztmány az ő elhunytá felett érzett őszinte fájdalomának a jegyzőkönyvben adjon kifejezést s mélységes és igaz részvétéről a gyászoló családot írásban is értesítse.

Amennyiben a t. igazgatóválasztmány indítványomat elfogadja, úgy azt egyhangú határozatként mondom ki.

Ezek után áttérhetünk a tárgysorozat egyes pontjainak részletes tárgyalására.

Felkérem az ügyvezető Urat, hogy a tárgysorozat egyes pontjait ismertetni szíveskedjék.

Biró Zoltán ügyvezető: mindenekelőtt az Egyesület anyagi helyzetéről tájékoztatja az igazgatóválasztmányt. Az Egyesület bevételei 1935. évi január hó 1-től ugyanezen év március hó 13-áig 15.734 P 54 fillért, kiadásai pedig 10.434 P 02 fillért tettek ki. A bevételi többlet 5300 P 52 fill.

Az anyagi helyzet a tagdíjbevételek következtében javult. Az Egyesület hátralékos tagjaihoz ugyanis leveleket intézett és felkérte őket a hátralék megfizetésére. Többen ki is fizették a tagdíjhátralékukat, sokan annak bizonyos részletekben való törlesztését vállalták. Reméli, hogy a tagdíjak a jövőben jobban fognak befolyjni. Egyben engedélyt kér arra, hogy a felhívást szükség esetén két-három hónap múlva megismételhesse.

Az igazgatóválasztmány a pénzügyi jelentés egyhangú tudomásulvétele mellett a felhívásnak szükség esetén való megismétléséhez hozzájárul.

Ügyvezető: bemutatja a volt földművelésügyi miniszter Úr leiratát, amelyben a tárca vezetésétől való megválása alkalmából őszinte köszönetet mond azért az értékes támogatásért, amellyel az Egyesület a magyar mezőgazdaság érdekében kifejtett működését részesíteni szíves volt. Egyben bemutatja a földművelésügyi miniszter Úrnak az elnökséghez intézett levelét, amelyben az Egyesület külön előterjesztésére válaszolva, megköszöni az abban foglalt elismerést és egyben afölötti megelégedésének ad kifejezést, hogy a magyar erdőbirtokosok és erdészek három legfontosabb problémáját, úgymint: az Alföld fásítását, az erdőörvényt, valamint a tűzifa értékesítésének kérdését megoldania sikerült.

Egyhangúan tudomásul szolgál.

Ügyvezető: bemutatja dr. Darányi új földművelésügyi miniszter Úrnak a leiratát, amelyben kinevezetéséről való értesítése mellett arra kéri az Egyesületet, hogy a magyar földművelésügy előmozdítására irányuló törekvéseit támogatásban részesíteni szíveskedjék. Egyben bemutatja az új földművelésügyi miniszter Úr másik levelét, amelyben a kinevezetése alkalmából a hozzáintézett megleghangú jókívánságokat jóleső örömmel vette és hálásan megköszöni.

Egyhangúan tudomásul szolgál.

Ügyvezető: ezután bemutatja a Budapesti Mérnöki Kamarának az erdőörvény 58. §-ában tárgyalt címkérdéssel kapcsolatos felterjesztését, amelyet a mérnöki kamara szíves tudomásul és támogatás végett az Egyesületnek is megküldött. Ügyvezető nézete szerint a kérdés, miután az erdőörvényt a képviselőház és felsőház már letárgyalta, tárgytalanná vált.

Egyhangúan tudomásul szolgál.

Ügyvezető: bemutatja a Magyar Mérnök- és Építész-Egyletnek átiratát, amelyben a mérnökségnek a törvényhozás mindkét házában a mainál nagyobb számú képviseltetése érdekében a miniszterelnök Úrhoz intézett felterjesztésének megfontolását és a hozzá való csatlakozást kéri. Ügyvezető egy azonos tartalmú felterjesztés benyújtását addig, amíg az érdekképviseléseknek a törvényhozásba való bevonása komolyan szóba nem kerül, nem tartja időszerűnek s ezért javasolja, hogy az igazgatóválasztmány egyelőre a hasonló felterjesztéstől tekintsen el.

Az igazgatóválasztmány egyhangúan a javaslat értelmében határoz.

Ügyvezető: közli, hogy Ajtay Jenő az Egyesült Fابهozatali Rt.-ot ellenőrző bizottság rendes tagságáról, valamint Országos Fagazdasági Tanács-i póttagságáról nagy elfoglaltsága miatt lemondott. Mivel a földművelésügyi miniszter Úr erre vonatkozó felhívása még nem érkezett le, Ügyvezető a megürit tagsági helyek betöltése feletti határozathozatalnak a következő választmányi ülésre való halasztását javasolja, hogy addigra a kijelölendő személyében megállapodás történhessék.

Az igazgatóválasztmány egyhangúan a javaslat értelmében határoz.

Ügyvezető: bemutatja a földművelésügyi miniszter Úr leiratát, amelyben az Egyesületet Walla Ferenc földbirtokosnak az Országos Fagazdasági Tanácsba póttagként történt kinevezéséről értesíti.

Egyhangúan tudomásul szolgál.

Ügyvezető: javaslatára az igazgatóválasztmány ezután báró Weissenbach Iván vármegyei főjegyzőt, ajánlja Földváry Miksa, továbbá Kovács Árpád okl. erdőmérnököt Hönig Mór fatermelő és nagykereskedőt és Gereben János szigorló erdőmérnököt, valamennyit Ügyvezető ajánlja, egyhangúan az Egyesület rendes tagjai közé iktatja.

Ügyvezető ezután a tűzifa és műfa szállítási kedvezmény ügyére átérve közli, hogy az Egyesület már az elmúlt év decemberében a szállítási kedvezmény meghosszabbítása érdekében a szükséges felterjesztéseket megtette. A politikai helyzet azonban úgy alakult, hogy a kérdést nem lehetett letárgyalni. Ezért átmenetileg a szállítási kedvezményeket ez évi április hó végéig meghosszabbították.

Ügyvezető: javaslatára az igazgatóválasztmány egyhangúan elhatározza, hogy az Egyesület a szállítási kedvezmények meghosszabbítása érdekében forduljon újabb előterjesztéssel az illetékes miniszter Urakhoz. Az igazgatóválasztmány egyben újra felkéri mindazokat a választmányi tag Urakat, akik befolyásukat ez ügyben eddig is latbavetették, hogy illetékes helyen újból közbenjárni szíveskedjenek.

Báró Waldbott Kelemen elnök: a kérdéssel kapcsolatban a szállítási kedvezmények fontosságára hívja fel az igazgatóválasztmány figyelmét. Nézete szerint a kérdés kedvező megoldásától függ az erdőbirtokosok sorsa. Épp ezért arra kér mindenkit, hogy a vezetőséget tőle telhetőleg támogassa.

Gróf Esterházy Móric: a tagdíjhátralékok nagyságára vonatkozó kérdésére ügyvezető közli, hogy a hátralék a leírandó tételek figyelembevételével 35—36 ezer pengő.

Gróf Esterházy Móric: a szállítási kedvezmények kérdésével kapcsolatban megjegyzi, hogy amikor az illetékes miniszteriumban eljárás köztört vele, hogy a múlt év márciusától november haváig a MÁV forgalma apadt, amit a szállítási igazolványrendszernek tudnak be, tekintve, hogy fuvarral is szállítanak tűzifát. Egy másik dologról is hallott és pedig két minisztertől is hallotta, hogy a földművelésügyi miniszteriumot akarják megterhelni a szállítási kedvezményekkel. A földművelésügyi miniszterium azonban tiltakozik ez ellen. A pénzügyminiszterium kívánja a kérdés így megoldását. Ezekről a kedvezőtlen jelenségekről kötelelességszerűen tájékoztatja a választmányt. Egyben közli, hogy amennyiben a közbenjárására számítanak, kész örömmel vesz részt az értekezleteken. Felveti továbbá azt a kérdést is, hogy mi lesz azzal a még hátralévő 42% tűzifamennyiséggel, amelyre a szállítási igazolványokat még nem adták ki. Azt gondolják, hogy ezt a mennyiséget júliusig le tudják szállítani. Attól tart, hogy ennek nagy része el fog romlani, vagy nem bírja a frissfa versenyét. Az így előálló veszteségek az erdőbirtokosokat nagyon is súlyosan fogják érinteni.

Ügyvezető: a felvetett kérdésekre válaszolva közli, hogy ott, ahol a vékony dorong a készletek 20%-át meghaladta, a bizottság a romlandó választékokra külön %-ot állapított meg s hogy azok teljes mennyiségét jóformán el lehetett már adni. A még hátralévő tűzifa mennyiségére vonatkozóan megjegyzi, hogy bizonyítékok vannak arra nézve, hogy az teljes egészében sok helyütt nincs meg. A torlódás arra vezethető vissza, hogy a miniszterium december és január hónapban a kellenél liberálisabban járt el. Azt remélték, hogy a konjunktúra megjavul, az enyhe tél következtében azonban a szállítások visszaestek. Hogy a MÁV-nak nincsen igaza, számszerűen tudja igazolni. A kintlévő igazolványok szerint többre volt szállítási lehetőség, mint az előző években volt. A felvevőképtelen piac miatt azonban a fát nem lehetett lehívni. Meggyőződése, hogy a jelenleg meglévő készlet a kimutatott 52.000 vagónnal szemben alig lesz valamivel több, mint amennyi tavaly ilyenkor volt. Reméli, hogy ez a

mennyiség augusztusig elfogy. Hogy a friss fát ne engedjék korán piacra, az a gazdaságok érdeke, mert a magyar fa renoméját rontanák el vele. A helyzet mindenesetre kellemetlen. Kérde azonban, hogy mi történt volna akkor, ha a szorult kezekben lévő fát most tavsszal a piacra engedidík? Az árak feltétlenül lezuhantak volna! Véleménye szerint bizonyos áldozathozatal elől nem lehet kitérni. Akiik előre vannak, a kiegyenlítés megtörténtéig várni lesznek kénytelenek. A félelemre semmiképpen sem lát okot. A Faforgalmin kívül még ma is mintegy 5000 vagónos szállítási lehetőség áll fenn.

Rimler Pál: az Ügyvezető fejtegetését 100%-ig magáévá tenné, ha nem tudna arról, hogy 41%-al több külföldi fát hoztak be, mint az előző évben. A Faforgalmit tudomása szerint azért létesítették, hogy a magyar fát megmentsék. A helyzet ma az, hogy a Faforgalmi Rt.-ban tömörült birtokosok szállíthatnak, a többiek pedig nem. A Faforgalmi minden kedvezményt megkap. Kérde, miért kell csak a Faforgalmit segíteni és miért nem segítik az adófizető termelőbirtokosokat. Esterházy fejtegetéseit magáévá téve, az Egyesülettől védelmet kér a Faforgalmin kívülről birtokosok részére, akik nagy szervezetet kénytelenek fenntartani, bár eladni nem tudnak.

Ügyvezető: Rimler szavaira reflektálva adatokkal alátámasztva kifejti, hogy az a beállítás, hogy a Faforgalminak az erdőbirtokosokkal szemben nagy előnye volna, nem állja meg a helyét. A birtokosok ugyanis az értékesítés terén a Faforgalmival szemben előnyösebb helyzetben vannak, mert amíg a birtokosok fájukat kisebb tételekben a közvetlen fogyasztóknak is eladhatják, addig a Faforgalmi 25, 50, illetőleg 100 vagónnál kisebb tételeket nem adhat el. Az enyhe tél és a felvevőképtelen piac még ezenfelül is megnehezítette a Faforgalmi helyzetét.

A külföldi fa forgalmát illetően megjegyzi, hogy 4000 vagón a szállítási igazolványrendszer életbelépte előtt jött az országba. Az életbelépés után 5000 vagón jött be, a régebbi szerződésekre már kiszállított magyar termelvények kompenzációjaképpen nem a Faforgalmi Rt. útján, amelyből 1800 vaggon a Csehszlovákiába szállított dísznök rekompenzációja fejében jött be. A románokkal kötött szerződés alapján a Tiszántúlra mintegy 3600 vaggon hoztak be. Emellett a határmenti forgalmat is figyelembe kell venni. A határmentén lévő kettős birtokosok is behozhatják saját szükségletüket kielégítésre szolgáló jelentős tételeket képező külföldi fájukat. A Rimler által említett többlet mindezekre a körülményekre vezethető vissza. A Faforgalmi csak annyi % külföldi fa behozatalára kaphatott volna szállítási engedélyt, mint amennyi % belföldi fát az előző hónapban tényleg leszállított. A 20.000 vagónos behozatali kontingensből 12.300 vagónra járt volna igazolvány, de csak 8700 vagonra kapott, mert csak annyit tudott értékesíteni. A behozott mennyiség nem oly nagy, hogy a magyar piacon derutot tudott volna előidézni. A kereskedelmi szerződéseket nem lehet figyelmen kívül hagyni. Véleménye szerint a mostani kedvezményeken túlmenő követeléseket nem lehet támasztani. Meri állítani, hogy a mostani lebonyolítási rendszer a magyar fára előnyt jelent. Belátja, hogy a helyzet kellemetlen. Nem tudja mit tartanak célszerűbbnek, a szállítási igazolványok kiadásával nagy mennyiségű fát piacra dobni és ezzel az árakat teljesen letörni. vagy a szállítási lehetőségek további megszorításával megvédeni a mai árszintet. Ha jobb megoldást tud valaki, foglaljanak amellet állást.

Bárá Waldbott Kelemen elnök: úgy véli, hogy az erdőgazdaság érdeke kell a szemünk előtt lebegjen. Ezt a célhoz vezető utat kell megkeresni. Tény, hogy az enyhe tél mellett visszaesett a fakeslet. Véleménye szerint a Faforgalmival kapcsolatos tárgyalások során a kereskedelmet túlzott védelemben részesítették, ami odavezetett, hogy a Faforgalminak ma sem szabad 25, 50, illetőleg 100 vagónnál kisebb tételeket eladni és ezt is csak

kereskedőnek. Ez most visszafelé sült el, mert a kereskedelem nem vesz át most nagyobb tételeket a Faforgalmtól. Ha a fakeskedelem jogával élne s a fát a Faforgalmtól nagyobb tételekben átvénné, nem volna baj. Nézete szerint, ha a kereskedelem nem akarja a fát a Faforgalmtól átvénni, a Faforgalminak kell kisebb tételek eladására jogot adni. Erre a nagyon is komoly momentumra hívja fel a választmány figyelmét.

Papp Béla: csodálkozásának ad kifejezést afölött, hogy éppen a birtokosok részéről hangzik el kifogás. A kereskedelem védekezését megérti. A kereskedőknek sikerült a kereskedelmi miniszternél kivívni, hogy a Faforgalmi által eladható tételek csökkentéséhez ne járuljon hozzá. A kormány még nem intézkedett. Csodálkozik azon is, hogy a Tisznátúli szállításokat is kifogásolták. Ügylátszik azért éri őket gáncs, mert a magyar fa eladását biztosították.

Gróf Esterházy Móric: kijelenti, hogy sohasem vonta kétségbe, hogy a hivatalos körök a Tisznátúli szállításoknál vállalt kötelezettségek tekintetében nem részesítették volna a magyar termelést a legnagyobb mérvű jóindulatban, éppen mert jóindulatra szükség volt, ez bizonyítja a rendelkezés helytelen voltát. Viszont sajnós, maga is tapasztalta, hogy a magyar fa javára történt jóindulat más külkereskedelmi politikai tárgyalásoknál nagyon sokat ártott. Azt hiszi, hogy a külföldi fára vonatkozó importmonopólium nem jelent nagy áldozatot a Faforgalminak. Egyébként szerte beszélnek, hogy akik eladják fájukat a Faforgalminak és azt visszaveszik, másszínű igazolványokkal szállíthatják a fát. Nem hiszi, hogy a Faforgalmi rosszabb helyzetben lenne, mint a külsők, míg az importfán többet keres, importra övé a monopólium.

Ügyvezető: közli, hogy a kormány engedélyezte azt, hogy a Faforgalmi Budapestre szóló szállítási igazolványokat kapott. Ez egyáltalában nem volt titok. Ma az a helyzet, hogy Budapesten kívül 40—50 vagonos tűzfátteleket alig lehet eladni. A kormány ezért szabadította fel a budapesti piacot.

Báró Waldbott Kelemen elnök: leszögezi, hogy indítvány nem történt. Véleménye szerint mindent meg kell tenni, hogy az erdőbirtokosok érdekei megvédessenek.

Ügyvezető: közli még, hogy a szállítási igazolványok terén az a helyzet, hogy mintegy 3000 drb igazolvány, amelyekkel szállítani lehet. Kézen van, 2300 drb-ra van kiviteli lehetőség és ezekhez hozzá kell számítani a Faforgalmi eladásait. Véleménye szerint nagyobb eladási lehetőség biztosítása derutot idézne elő. Nem hiszi, hogy ez az erdőgazdaság érdeke volna.

Czillinger János: közléputat ajánl. Azon az állásponton áll, hogy az erdőbirtokosok kívánságai elől nem helyes mereven elzárkózni. Úgy véli, hogy egy bizonyos % kiadását ne lehessen megtagadni. Egyben tájékoztatást kér afelől, hogy milyen ellenőrzés van atekintetben, hogy a Faforgalmi külföldi fáját, vagy magyar fáját adja el.

Ügyvezető: közli, hogy a Faforgalmi külföldi fára a következő hónapra csak oly arányban kaphat szállítási igazolványt, mint amilyen mértékben az előző hónapban magyar fát szállított. Az üzletkötés dolgát illetőleg közli, hogy a tél vége felé hosszabb időre előre nem szoktak üzletet kötni. Ha kötések lettek volna, az igazolványokat feltétlenül kivették kötni. Nem hiszi, hogy 4—5 hónapos üzletet most kötni lehessen.

Czillinger János: felveti a kérdést, vajon nem okozna-e közmegnyugvást az, ha a szállítási igazolványok kiadásakor nyilvánosságra hoznák a Faforgalmi lehívásait és eladásait?

Papp Béla: véleménye szerint ez túl nagy adminisztrációt kívánna.

Czillinger János: fenntartja elgondolását és javasolja, hogy havonként, amikor a %-os kiosztásról értesítést adnak, hozzák nyilvánosságra a számítási alapot is.

Ügyvezető: nem látja akadályát annak, hogy ezeknek az adatoknak a közlését kérjék a minisztériumtól. Hogy a minisztérium szükségesnek tartja-e ezeknek az adatoknak közzétételét, vagy se, az a minisztériumra tartozik. Kérni lehet, de hogy hónaponként közöljék. sok értelmét nem látja.

Papp Béla: az adatok közzétételét veszedelmesnek látja. Attól tart, hogy különböző félreértésekre fognak tápot szolgáltatni.

Báró Waldbott Kelemen elnök: úgy látja, hogy indítványozó a nagy nyilvánosság megnyugtatótát akarja. Csak az a kérdés, hogy a közlések pontosak lehetnek-e? Mert ha nem pontosak, még nagyobb lesz a baj. Az a véleménye, hogy ebben a kérdésben felterjesztést kellene a földművelésügyi miniszter Úrhoz intézni.

Gróf Esterházy Móric: aziránt intéz kérdést ügyvezetőhöz, hogy a Faforgalminál a számbavétel szempontjából eladottnak számítják-e az eladott és ismét visszavett famennyiségeket.

Ügyvezető: közli, hogy két cég van, amelyeknek a Faforgalmi helyhez kötött készleteket adott el. Ezeket különválasztották, de számottevő különbség nem mutatkozott. A különbség nagyon csekély. Alig érte el a 0.3%-ot.

Báró Waldbott Kelemen elnök: végül is megállapítja, hogy az igazgatóválasztmány elfogadja Czillinger indítványát, s határozatilag kimondja, hogy az egyesület az indítvány értelmében felterjesztést fog a földművelésügyi miniszter Úrhoz intézni.

Ezután **Rimler Pál** röviden ismerteti a Felsődunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesületnek az Országos Erdészeti Egyesülethez intézett megkeresését, amelyben a Felsődunántúli Egyesület

1. a magyar tűzifa egy részének a Faforgalmi részére való felajánlása kényszere,
2. a magyar tűzifa árának maximálása és
3. a budapesti piacnak a Faforgalmi részére való átadása ellen foglalt álláspontjának lerögzítése mellett a földművelésügyi miniszter Úrhoz intézett és az egyesületnek másolatban megküldött felterjesztésének pártfogolását kérte.

Tájékoztatásul közli, hogy ily értelmű közlemények egyes lapokban is megjelentek. Miután az említett tervek az erdőgazdaságokat erősen veszélyeztetik, felhívták a Felsődunántúli Egyesület rajonjába tartozó erdőtiszteket és birtokosokat, akik mintegy 475.000 kat. hold termelő és szállító erdőgazdaságot képviselnek, hogy a felmerült tervekkel szemben állást foglaljanak.

A földművelésügyi miniszter Úrhoz intézett felterjesztés, amelyet az egyesületnek is megküldöttek, tartalmazza a Felsődunántúli Egyesületbe tömörült erdőbirtokosok állásfoglalását. Igaz ugyan, hogy az Országos Erdészeti Egyesület elnöke báró Waldbott Kelemen és Papp Béla, az erdőszeti csoport vezetője, már nyilatkoztak ebben az ügyben és kijelentették, hogy ily értelmű javaslatok nem érkeztek be s így a kérdés felvetése tárgytalannak látszik. Tekintve azonban, hogy a veszedelmet mindenképpen meg akarják előzni, kéri, hogy a Felsődunántúli Egyesület indítványát terjesszék pártolólá a földművelésügyi miniszter Úr elé.

Ügyvezető: arra való figyelemmel, hogy a felterjesztésben tárgyalt terveket életbeléptetni kívánó beadványokról nincsen tudomása, a maga részéről azt javasolja, hogy az igazgatóválasztmány helyezkedjék az előző ülésnek ebben a kérdésben elfoglalt álláspontjára.

Véssei Mihály: a kérdéshez szólva javasolja, hogy a Felsődunántúli Egyesületben képviselt nagy uradalmaknak komoly kérését terjessze fel az egyesület pártolólá a földművelésügyi miniszter Úrhoz. Úgy véli, ha

a földművelésügyi miniszter Úr elé terjesztik a Felsődunántúli Egyesület indítványát, abból kár nem származhatik. Az együttműködés érdekében is javasolja a pártoló felterjesztést.

Papp Béla: a mult választmányi ülés határozatának fenntartását javasolja. Az egyesület presztízse érdekében a Felsődunántúli Egyesület indítványának mellőzését kéri.

Gróf Esterházy Móric: kijelenti, hogy ily tervekről határozottan szó volt. Ez tényként megállapítja. Hogy ezek konkrét formában nem kerültek az erdészeti osztály elé, azért azoknak, akik ezt megakadályozták, köszönetét fejezi ki. Úgy emlékszik, hogy a mult választmányi ülésen ezekben a kérdésekben nem hoztak határozatot. Csak az elnök és Papp Béla mondták azt, hogy ily beadványok nincsenek. Egyben megemlíti, hogy arról a negyedik tervről is hallott, hogy a tarifakedvezményt kizárólag a Faforgalmi Rt. kapja meg. Talán ez sem fog nagyobb áldozatot jelenteni, mint az importmonopólium.

Báró Waldbott Kelemen elnök: megjegyzi, hogy mindenkor az a cél vezette őket, hogy az erdőgazdaság érdekeit megvédjék. Egyébként nem tartja célszerűnek, hogy az egyesület előre megkösse a kezét akkor, amikor még javaslat nincsen.

Ügyvezető: közli, hogy a mult évi december hó 21-én tartott választmányi ülés ezekben a kérdésekben az állásfoglalást nem tartotta szükségesnek. A maga részéről nem tartja indokoltnak, hogy oly kérdésben foglaljanak állást, amelyet még tényleg nem vetettek fel.

Czillinger János: véleménye szerint az a kérdés, vannak-e ily törekvések, vagy se. A szóbakerült törekvések ügyében nagyon fontos volna az egyesület álláspontjának ismerete.

Papp Béla: közli, hogy sem a Fagazdasági Tanácsban, sem az Intéző Bizottság ülésein az említett tervek nem kerültek szóba, de nem is kerülhettek szóba, mert ily beadványok oda nem érkeztek.

Báró Waldbott Kelemen elnök: a Felsődunántúli javaslatával kapcsolatban ismételtén kifejti azt a nézetét, hogy egyáltalában nem volna helyes, ha az Egyesület előzetes állásfoglalással megkötné a kezét. Javasolja, hogy ezekről a kérdésekről csak akkor tárgyaljanak és döntsenek, amikor tényleg felvetődnek.

Czillinger János: a két álláspont összeegyeztetése érdekében, miután a Felsődunántúli Egyesület indítványa elől véleménye szerint kitérni nem lehet, javasolja, hogy az egyesület felterjesztésében kérje a földművelésügyi miniszter Urat, hogy amennyiben ily törekvések eléje kerülnének, közölje azokat az egyesülettel.

Ügyvezető: nem tartja szükségesnek a Felsődunántúli Egyesület indítványának előterjesztését, mert azt a Felsődunántúli Egyesület a földművelésügyi miniszter Urhoz már eljuttatta. Javasolja, hogy az egyesület oly kérelmet terjesszen a földművelésügyi miniszter Úr elé, hogy ha az említett kérelemnek előtte fekdülnének, azokat döntés előtt az egyesületnek adja le. A Felsődunántúli Egyesület indítványának előterjesztése ellen azért foglal állást, mert egyoldalú és oly dolgokat tárgyal, amelyeket nem tehet magáévá. Az indítványban foglaltakat nem tartja az erdőgazdaság érdekében állóknak. Hogy az indítványt felolvasás nélkül elfogadják, nem tudja javasolni.

Gróf Esterházy Móric: nem hiszi, hogy az indítványban az erdőbirtokosokra káros kitételek foglaltatnának. Megjegyzí, hogy az ügyvezető, aki a győri gyűlésen, ahol ezeket a kérdéseket tárgyalták, résztvett, a felvetett kérdésekhez nem szólt hozzá. Sajnálattal látja, hogy a Felsődunántúli Egyesület beadványa nem talál meghallgatásra.

Báró Waldbott Kelemen elnök: a Faforgalmival szemben is szükségesnek tartja, hogy az egyesület egyelőre ne kösse le magát, kellően

honorálja a Felsődunántúli beadványát, de praktikus szempontból nem helyesli. Az ügyvezető javaslatát elégségesnek tartja.

Papp Béla: tekintettel arra, hogy az igazgatóválasztmány már tárgyalta a kérdést, az indítvány előterjesztését nem javasolja.

Czillinger János: az indítvány előterjesztését javasolja azzal, hogy amennyiben ilyen kérdések felmerülnének, azokat hozzászólás végett az Egyesületnek adják le.

Ügyvezető: végül is azt javasolja, hogy a Felsődunántúli indítványát sokszorosítva mindenegyes választmányi tagnak küldjék meg, hogy a legközelebbi választmányi ülésen hozzátudjanak szólni.

Gróf Esterházy Mór: kéri, hogy az ellenészrevételeket is tegye meg és ezeket is közöljék a választmányi tagokkal.

Vuk Gyula: ügyvezető javaslatát helyesli és elfogadását javasolja.

Az igazgatóválasztmány ügyvezető javaslatát elfogadva, elhatározza, hogy az indítványt sokszorosítja s az ellenészrevételekkel együtt megküldi a választmányi tagoknak, hogy a kérdéshez a legközelebbi választmányi ülésen hozzászólhassanak.

Ügyvezető: Esterházy Mór grófnak arra a megjegyzésére reflektálva, hogy az általa itt elmondottakat a Felsődunántúli közgyűlésen is elmondhatta volna, megjegyzi, hogy a Felsődunántúli Egyesület ezideig már kétszer is indított oly akciót, amellyel az Egyesületben elfogadott álláspont ellen foglalt állást. Mindkét alkalommal eredménytelenül kísérelte meg még közvetítő indítvány elfogadását is, s így semmiféle kilátása nem volt arra, hogy az alig 30 erdőtisztből és 5—6 kereskedelmi érdekeltekből álló közgyűlés összetétele mellett (mert egyetlen birtokos sem volt ott) a legkisebb eredményt is elérhette volna. Az Országos Erdészeti Egyesülettel szemben előre megnyilvánuló hangulat tanujele volt az is, hogy az említett közgyűlés elnöki megnyitójában az erdő-törvénnyel kapcsolatban mindenkiről megemlékeztek, egyedül az Országos Erdészeti Egyesület munkájáról nem történt egy szó említés sem. Ezt joggal rossznéven vehette. Az alig 25 perces közgyűlés hangulatát nem akarta zavarni, s az adott helyzetben céltlannak látta, hogy a kapacitáló szerepét játsza.

Ügyvezető: ezután a gazdatiszti törvényjavaslatra áttérve, bejelenti, hogy az OMGE válaszában arról értesítette az Egyesületet, hogy a szolgálati viszony szabályozására és a gazdatiszti kamara megalkotására vonatkozó tervezeteket maga a gazdsági érdekeltség is elejtette s hogy az OMGE csupán a nyugdíjbiztosítás szükségére mutatott rá a kormánynál. Ügyvezető véleménye szerint határozathozatalra azonban mégis szükség van. Javasolja, hogy az Egyesület ebben a kérdésben intézen felterjesztést a földművelésügyi miniszter Úrhoz és kérje az erdőtiszti nyugdíjbiztosításnak a gazdatisztivel együttes szabályozását. Kérje továbbá ugyanazoknak a jogoknak, mint amilyeneket a gazdatiszteknek biztosítanak az erdőtisztek részére való biztosítását s végül kérje, hogy ott, ahol nyugdíjbiztosítás már van, a szabad elhatározás jogának biztosítását. Kérjék egyúttal a tervezetnek az Egyesület részére való leadását, hogy hozzászólhassanak. Egyben pedig adjanak kifejezést annak a véleményüknek, hogy a szabályozást már most szükségesnek tartják.

Az igazgatóválasztmány egyhangúan Ügyvezető javaslata értelmében határoz.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést berekeszti.

K. m. f.

Bíró Zoltán s. k.,
ügyvezető.

bíró Waldbott Kelemen s. k.,
elnök.

Ajtay Jenő s. k.,
vál. tag.

gróf Mailáth György s. k.,
vál. tag.